

Грабчио.

И азъти ся обѣщавамъ, сынко, чи нѣма нищо, което да не получишъ отъ моя страна.

Славчио.

Ахъ, тате, не искамъ вече пишо азъ отъ васъ. Дадохте ми всичко на свѣтътъ, като ми отстѣпихте Марія.

Грабчио.

Какво?

Славчио.

Искамъ да ви кажа, тате, чи азъ съмъ много благодаренъ отъ васъ. Съ всичко ся удостоихъ азъ отъ ваша страна, като ми дадохте Марія.

Грабчио.

Кой казва чи съмъ ти далъ Марія?

Славчио.

Вый, тате!

Грабчио.

Азъ ли?

Славчио.

Безъ съмнѣи!

Грабчио.

Какъ, бре? Не ли ми ся обѣща чи ся отказвашъ отъ нея?

Славчио.

Азъ, да ся откажа отъ Марія!

Грабчио.

Ты, да!

Славчио.

Да не даде Господь!